

ORD FÖR ORD ANALYS AV KAPITEL 101

Sura al-Qari'ah – Vers 1

الْقَارِعَةُ

Arabiska Translitterering Svensk betydelse

الْقَارِعَةُ al-qari'ah den bultande / den chockerande / den slående

Teologisk innebörd:

Versen inleder med ett **ensamt, laddat ord**: *al-Qari'ah* – ett av Koranens namn för **Domedagen**. Ordet kommer från roten **q-r-'**, som betyder **att slå hårt, bulta, slå till med kraft** – vilket antyder att **denna dag kommer att slå människan med chock, skräck och uppvaknande**.

Det är en **retorisk öppning** – ett ord som slår an som en trumma, utan förklaring, för att väcka uppmärksamhet.

Enligt klassisk tafsir:

- al-Tabari: det är **Domedagen** – kallad *al-Qari'ah* för att den slår människors hjärtan med skräck.
- Ibn Kathir: det är en av de stora namnen för **Yawm al-Qiyamah** – en

dag som skakar hela skapelsen.

- al-Jalalayn: det är en dag som slår människan ur hennes vanliga tillstånd.
- al-Sa'di: detta är en dag som kommer med kraft, skräck och uppenbarelse – den krossar illusioner.

Bernström tolkar det som en existentiell chock – en dag som bryter in i människans liv med oväntad kraft, medan Abdullah Yusuf Ali ser det som en symbol för den yttersta räkenskapen – där inget kan döljas.

Teologiskt visar versen att Domedagen inte är en stillsam händelse – den är en våldsam, väckande realitet som slår människan ur hennes glömska.

Sura al-Qari'ah – Vers 2

مَا الْفَارِعَةُ

Arabiska Translitterering Svensk betydelse

مَا	ma	vad
الْفَارِعَةُ	al-qari'ah	den bultande / den chockerande / Domedagen

Teologisk innebörd:

Versen ställer en **retorisk fråga**: "Vad är al-Qari'ah?" – alltså *Vad är denna chockerande dag?* Det är en **stilistisk Koranisk teknik** som används för att väcka eftertanke och förstärka allvaret i det som följer. Genom att upprepa namnet och ställa frågan antyds att **dess verklighet är bortom vanlig förståelse**.

Enligt klassisk tafsir:

- al-Tabari: frågan är en **förberedelse för att beskriva Domedagens skräck och kraft**.
- Ibn Kathir: detta är en **retorisk förstärkning** – för att väcka fruktan och insikt.
- al-Jalalayn: Gud frågar för att **förstärka betydelsen** – detta är inte vilken dag som helst.
- al-Sa'di: detta är en **pedagogisk upptrappning** – människan måste stanna upp och reflektera.

Bernström tolkar det som en existentiell väckarklocka – människan måste **fråga sig vad hon egentligen vet om sin yttersta framtid**, medan Abdullah Yusuf Ali ser det som en **påminnelse om att Domedagen är en verklighet**

som kräver allvarlig reflektion.

Teologiskt visar versen att **Domedagen** är inte bara en händelse – den är en chock, en uppenbarelse, en avslöjande kraft, och att människan måste konfrontera sin okunskap och förbereda sig.

Sura al-Qari‘ah – Vers 3

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ

Arabiska Translitterering Svensk betydelse

وَمَا	wa-ma	och vad
أَدْرَاكَ	adraka	kan få dig att förstå / låta dig veta
مَا	ma	vad
الْقَارِعَةُ	al-qari‘ah	den bultande / den chockerande / Domedagen

Teologisk innebörd:

Versen upprepar och förstärker den retoriska frågan från vers 2, men nu med uttrycket **”wa-ma adraka”** – en Koranisk fras som används för att signalera att **det som kommer är så allvarligt att det övergår vanlig förståelse.**

Det är en **retorisk stegring**: inte bara *”Vad är al-Qari‘ah?”*, utan *”Vad kan få dig att förstå vad al-Qari‘ah är?”* – alltså: **du kan inte föreställa dig det.**

Enligt klassisk tafsir:

- **al-Tabari**: detta är en förstärkning av Domedagens skräck och ofattbarhet.
- **Ibn Kathir**: uttrycket används när något är **särskilt allvarligt och bortom mänsklig fattningsförmåga.**
- **al-Jalalayn**: det är en **stilistisk förstärkning** – för att skapa fruktan och vördnad.
- **al-Sa‘di**: detta är en **pedagogisk teknik** för att väcka hjärtat – du vet inte vad som väntar dig.

Bernström tolkar det som en **existentiell markering** av människans **begränsning inför det gudomliga uppenbarandet**, medan Abdullah Yusuf Ali ser det som en **påminnelse om att vissa sanningar inte kan förstås förrän de upplevs.**

Teologiskt visar versen att **Domedagen** är inte bara en framtida händelse –

den är en verklighet som övergår mänsklig föreställning, och att människan måste förbereda sig trots att hon inte fullt kan förstå vad som väntar.

Sura al-Qari'ah – Vers 4

يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ

Arabiska Translitterering Svensk betydelse

يَوْمَ	yawma	den dag / på dagen
يَكُونُ	yakunu	kommer att vara / är
النَّاسُ	an-nasu	människorna
كَالْفَرَاشِ	ka-l-farash	som fjärilar / som svärmande insekter
الْمَبْثُوثِ	al-mabthuth	utspridda / spridda / virvlande

Teologisk innebörd:

Versen beskriver **Domedagens kaos och mänsklig förvirring**: *”Den dag då människorna är som utspridda fjärilar.”* Det är en **visuell och retorisk bild** av hur människor kommer att vara **förvirrade, svaga, utan kontroll – virvlande omkring som fjärilar i panik**.

Ordet **”farash”** syftar på **små, sköra insekter – ofta fjärilar eller malar – som virvlar omkring utan riktning**, och **”mabthuth”** förstärker detta med betydelsen **spridda, splittrade, kaotiska**.

Enligt klassisk tafsir:

- **al-Tabari**: människorna kommer att vara **förvirrade, utan ordning – som fjärilar som virvlar omkring i skräck**.
- **Ibn Kathir**: detta är en bild av **mänsklig svaghet och panik – när Domedagen bryter in**.
- **al-Jalalayn**: människorna är **utan kontroll – som fjärilar som inte vet vart de ska ta vägen**.
- **al-Sa'di**: detta är en bild av **total desorientering – människan förlorar sin värdighet och struktur**.

Bernström tolkar det som en **existentiell bild av hur människans illusion av kontroll krossas**, medan Abdullah Yusuf Ali ser det som **en poetisk metafor för mänsklig panik och hjälplöshet inför det gudomliga uppenbarandet**.

Teologiskt visar versen att **Domedagen inte bara är en juridisk händelse –**

den är en kosmisk chock som gör människan till ett virvlande, förvirrat väsen, och att den som levt i arrogans kommer att reduceras till svaghet och skräck.

Sura al-Qari'ah – Vers 5

وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ

Arabiska Translitterering Svensk betydelse

وَتَكُونُ	wa-takunu	och kommer att vara / bli
الْجِبَالُ	al-jibal	bergen
كَالْعِهْنِ	ka-l-'ihn	som ull / som ullfiber
الْمَنْفُوشِ	al-manfush	uppluckrad / sönderriven / utspridd

Teologisk innebörd:

Versen beskriver **Domedagens påverkan på naturens mest stabila element – bergen**: *”Och bergen kommer att vara som uppluckrad ull.”* Det är en visuell och retorisk bild av hur det mest massiva och orubbliga i världen – bergen – förlorar sin fasthet och blir som flygande ulltussar.

'ihn betyder färgad eller mjuk ull, och manfush betyder uppluckrad, sönderriven, spridd – alltså lätt, flygande, utan struktur.

Enligt klassisk tafsir:

- al-Tabari: bergen kommer att förlora sin tyngd och spridas som färgad ull i vinden.
- Ibn Kathir: detta är en bild av total kosmisk upplösning – det mest stabila blir det mest flyktiga.
- al-Jalalayn: bergen blir som färgad ull som blåses omkring – utan fasthet eller riktning.
- al-Sa'di: detta visar att allt i skapelsen kommer att omvandlas – inget förblir som det var.

Bernström tolkar det som en existentiell bild av hur även det mest stabila i tillvaron kollapsar inför Guds makt, medan Abdullah Yusuf Ali ser det som en poetisk metafor för hur hela den fysiska världen förlorar sin struktur på Domedagen.

Teologiskt visar versen att **Domedagen inte bara påverkar människan – den omformar hela kosmos**, och att det som verkar orubbligt i detta liv är i själva verket underkastat Guds vilja och makt.

Sura al-Qari'ah – Vers 6

فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُۥ

Arabiska Translitterering Svensk betydelse

فَأَمَّا	fa-amma	så vad gäller / men den som
مَنْ	man	den som
ثَقُلَتْ	thaqulat	är tung / vägde mycket
مَوَازِينُهُۥ	mawazinuhu	hans vågskålar / hans gärningars vikt

Teologisk innebörd:

Versen inleder den **eskatologiska uppdelningen** av människans öde: *”Men den vars vågskålar är tunga...”* Detta syftar på **Domedagens vägning av gärningar** – där varje människas handlingar vägs, och **de rättfärdiga får en tung vågskål**.

Ordet **”mawazin”** är plural av **”mizan”** – våg, balans – och används här metaforiskt för **den gudomliga rättvisans vågskålar**. **”thaqulat”** betyder att de är **tunga** – alltså fyllda med goda handlingar, tro, uppriktighet och rättvisa.

Enligt klassisk tafsir:

- **al-Tabari:** den vars goda handlingar väger tungt – han är bland de räddade.
- **Ibn Kathir:** detta är den som har tro, goda gärningar och uppriktighet – hans våg är tung.
- **al-Jalalayn:** den vars goda gärningar dominerar – han får ett gott slut.
- **al-Sa'di:** detta är en bild av framgång – när tron och handlingarna är starka och rena.

Bernström tolkar det som en **existentiell bild av att människans liv har verklig vikt** – och att varje handling räknas, medan Abdullah Yusuf Ali ser det som en påminnelse om att det är kvaliteten och uppriktigheten i handlingarna som avgör.

Teologiskt visar versen att **människans öde avgörs av hennes livsvikt** – inte i fysisk mening, utan i moralisk och andlig tyngd, och att den som lever med tro och ansvar kommer att väga tungt inför Gud.

Sura al-Qari'ah – Vers 7

فَهُوَ فِي عَيْشَةٍ رَّاضِيَةٍ

Arabiska Translitterering Svensk betydelse

فَهُوَ	fa-huwa	då är han / så är han
فِي	fi	i / inom
عَيْشَةٍ	‘ishah(in)	ett liv / en tillvaro
رَّاضِيَةٍ	radiyah(in)	tillfredsställande / behaglig / nöjd

Teologisk innebörd:

Versen beskriver **belöningen för den vars vågskål är tung**: *”Då är han i ett tillfredsställande liv.”* Det är en **bild av paradiset** – inte bara som en plats, utan som en **existentiell tillvaro av nöjdhet, frid och fullkomlighet**.

Ordet ‘ishah syftar på **liv, levnad, tillvaro**, och radiyah betyder **nöjd, behaglig, tillfredsställande** – men också att **den som lever detta liv är nöjd, och livet självt är nöjt med honom**.

Enligt klassisk tafsir:

- **al-Tabari**: detta är **paradiset** – där både själen och tillvaron är i **harmoni**.
- **Ibn Kathir**: ett liv i paradiset – där allt är tillfredsställande, utan brist eller sorg.
- **al-Jalalayn**: ett liv som är **välbehagligt för den som lever det** – och **som Gud är nöjd med**.
- **al-Sa’di**: detta är **den högsta formen av belöning** – där både kropp och själ finner ro.

Bernström tolkar det som en **existentiell fullbordan** – ett liv där människan är i **frid med sig själv, sin Herre och sin omgivning**, medan Abdullah Yusuf Ali ser det som **en tillvaro där både den troende och Gud är nöjda** – en **ömsesidig tillfredsställelse**.

Teologiskt visar versen att **paradiset inte bara är en plats** – det är ett **tillstånd av nöjdhet, frid och gudomlig acceptans**, och att **den som väger tungt inför Gud får ett liv som är både behagligt och meningsfullt**.

Sura al-Qari‘ah – Vers 8

وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُۥ

Arabiska Translitterering Svensk betydelse

وَأَمَّا	wa-amma	och vad gäller / men den som
مَنْ	man	den som
خَفَّتْ	khaffat	är lätt / vägde lite
مَوَازِينُهُ	mawazinuhu	hans vågskålar / hans gärningars vikt

Teologisk innebörd:

Versen beskriver **motsatsen till vers 6**: *”Men den vars vågskålar är lätta...”*
 Detta syftar på **den som saknar tillräckliga goda handlingar, tro eller uppriktighet** – vars liv inte väger tungt inför Gud.

Ordet **”khaffat”** betyder att vågskålarna är **lätta, tomma, utan substans**, vilket enligt tafsir innebär **brist på goda gärningar, eller att de varit ogiltiga på grund av bristande tro eller avsikt**.

Enligt klassisk tafsir:

- **al-Tabari**: den vars goda handlingar är få eller ogiltiga – han är bland de förlorade.
- **Ibn Kathir**: detta är **den som försummat tron, eller vars handlingar inte vägde något på grund av hyckleri eller otro**.
- **al-Jalalayn**: den vars våg är lätt – han har inget att visa upp inför Gud.
- **al-Sa’di**: detta är **ett tecken på förlust** – när livet inte har burit frukt i det eviga perspektivet.

Bernström tolkar det som en **existentiell tomhet** – ett liv som inte bar **verklig mening eller ansvar**, medan Abdullah Yusuf Ali ser det som en **påminnelse om att yttre handlingar utan inre tro inte väger något inför Gud**.

Teologiskt visar versen att **människans liv måste ha substans** – tro, avsikt, ansvar – annars blir det lätt i Guds vågskål, och att förlusten inte bara handlar om synd, utan också om **försummelse och tomhet**.

Sura al-Qari’ah – Vers 9

فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ

Arabiska Translitterering Svensk betydelse

فَأُمُّهُ	fa-ummuhu	då är hans moder / hans tillflykt / hans hem
هَاوِيَةٌ	hawiyah	avgrund / djup fall / helvetets störtande eld

Teologisk innebörd:

Versen avslutar suran med en **chockerande bild**: *"Då är hans moder en avgrund."* Uttrycket **"ummuhu"** (hans moder) används här **metaforiskt** – inte som biologisk mor, utan som **den plats han återvänder till, söker skydd i, eller kastas tillbaka till**. **"hawiyah"** är ett namn för **helvetet**, särskilt dess djupaste del – en **störtande, bottenlös avgrund**.

Enligt klassisk tafsir:

- **al-Tabari**: *"ummuhu"* betyder hans tillflykt – men den är helvetets djupaste del.
- **Ibn Kathir**: detta är en bild av att den förlorade själen kastas ner i helvetets avgrund – som om det vore hans hem.
- **al-Jalalayn**: *"ummuhu"* är hans slutdestination – hawiyah är helvetets bottenlösa eld.
- **al-Sa'di**: detta är en retorisk chock – den som försummat sitt liv får helvetet som sin moder, sin tillflykt.

Bernström tolkar det som en **existentiell inversion** – där det som borde vara trygghet (moder) blir straffets plats, medan Abdullah Yusuf Ali ser det som en poetisk bild av att den förlorade själen kastas tillbaka till sin andliga ursprungspunkt – men den är nu en avgrund.

Teologiskt visar versen att **den som inte väger något inför Gud får helvetet som sin slutliga tillflykt** – en plats som slukar honom som en moder, men **utan nåd**, och att **livets riktning avgör var människan hör hemma i evigheten**.

Sura al-Qari'ah – Vers 10

وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَ

Arabiska Translitterering Svensk betydelse

وَمَا	wa-ma	och vad
أَدْرَاكَ	adraka	kan få dig att förstå / låta dig veta
مَا	ma	vad
هِيَ	hiya(h)	den är (syftar på hawiyah – avgrunden)

Teologisk innebörd:

Versen upprepar den Koranisk-retoriska frasen **"wa-ma adraka ma..."** – *"Och vad kan få dig att förstå vad det är?"* Här syftar **"hiya"** tillbaka på

hawiyah i vers 9 – alltså **helvetets avgrund**, och versen antyder att **dess verklighet är så fruktansvärd att den inte kan förstås förrän den upplevs**.

Det är en **retorisk förstärkning**: även om du hör ordet, även om du tror att du förstår – **du vet inte vad det verkligen innebär**.

Enligt klassisk tafsir:

- **al-Tabari**: detta är en **varning** – **helvetets verklighet är bortom mänsklig föreställning**.
- **Ibn Kathir**: uttrycket används för att **förstärka skräcken och allvaret i det som följer**.
- **al-Jalalayn**: Gud frågar för att **väcka fruktan** – **du vet inte vad du kastas i**.
- **al-Sa'di**: detta är en **pedagogisk chock** – **människan måste vakna innan det är för sent**.

Bernström tolkar det som en **existentiell gräns** – **där språket inte längre räcker till**, medan Abdullah Yusuf Ali ser det som en **påminnelse om att vissa sanningar bara kan förstås genom upplevelse** – **men då är det för sent att vända om**.

Teologiskt visar versen att **helvetet inte bara är en plats** – **det är en verklighet som övergår språk, tanke och föreställning**, och att **människan måste ta varningen på allvar innan hon står inför det hon inte kan förstå**.

Sura al-Qari'ah – Vers 11

نَارٌ حَامِيَةٌ

Arabiska Translitterering Svensk betydelse

نَارٌ	nar(un)	eld
حَامِيَةٌ	hamiyah(un)	glödande / brännande / intensivt het

Teologisk innebörd:

Versen svarar på den retoriska frågan i vers 10: *"Vad kan få dig att förstå vad den är?"* Svaret är kort, kraftfullt och fruktansvärt: *"En glödande eld."* Detta är **den slutliga beskrivningen av hawiyah** – **helvetets avgrund** – som inte bara är djup, utan **brännande het, outhärdlig och evig**.

Ordet **hamiyah** kommer från roten **h-m-y**, som betyder **att vara glödhet, intensivt upphettad**, och används här för att beskriva **en eld bortom**

mänsklig uthållighet.

Enligt klassisk tafsir:

- **al-Tabari:** det är en eld som är extremt het – hetare än någon eld i detta liv.
- **Ibn Kathir:** detta är helvetets eld – vars hetta är sjufaldig jämfört med världslig eld.
- **al-Jalalayn:** en eld som bränner inifrån och ut – utan lindring.
- **al-Sa'di:** detta är den yttersta formen av straff – fysisk, psykisk och andlig smärta i ett.

Bernström tolkar det som en existentiell slutpunkt – där människan konfronteras med konsekvensen av ett liv utan substans, medan Abdullah Yusuf Ali ser det som en symbol för den andliga tomhetens brännande verklighet – manifesterad i eld.

Teologiskt visar versen att helvetet inte bara är en plats av separation från Gud – det är en plats av aktivt straff, där den som vägt lätt får känna tyngden av sin försummelse, och att denna eld är verklig, inte metaforisk.

[KAPITEL 101](#)

[«ORD FÖR ORD ANALYS AV KAPITEL 102](#)

[ORD FÖR ORD ANALYS AV KAPITEL 100»](#)

- [Att Följa Sunnah: Vägen till Islamisk Enhet och Andlig Trygghet](#)
- [Dygden av att följa Sunnah – En islamisk påminnelse från de klassiska lärda](#)
- [Ingen Sunnah utan Jamā'ah – Ingen Jamā'ah utan Sunnah](#)
- [Den ärofyllda ställningen för den som följer Sunnah](#)
- [Sunnahs grundprinciper](#)
- [Sunnahs plats i Islam – varför vi inte kan klara oss utan den](#)
- [Handlingar som upphäver en individens Islam](#)
- [Mänsklighetens akuta behov av denna religion](#)
- [Tawfiq kommer endast från Allah](#)
- [Det onda kan aldrig tillskrivas Allah](#)

